

فرار به کجا؟

- **سعید برآبادی:** «پنهان صدفی» در تازه‌ترین تجربه عکاسی‌اش، رویانگر دردی است که کشف و شهود آن در میان نسلی تنها - که از یک‌سوی به فراخور بالا رفتن از پله‌های ارتباط جمعی، احساسی‌ترند و از سوی دیگر با خلع‌برداری از طابع‌های درستی-ناموفق از آن دور شدند - سختی نیست، منتها در «تعطیلات» که کلیدواژه برای کسب اندکی آرامش و شادابی و حضور در جمع دوستان است، اصلی‌ترین عنصر عکس‌های صدفی در مجموعه نشان‌اش با عنوان «تعطیلات» که این روزها در گالری ایریمس برابست، «مال» است. عکس این مجموعه، این ایده را پیش از این در مجموعه «تنبه‌ای» هم رویانگر کرده بود، آنجا که تصاویر ساختمان‌های بتونی شهرک اکباتان در قفنان هر گونه انسانی، گویی به برج‌های بابی شبیه هستند که آدمی بنا نهاده تا ساده‌ترین راه برقراری ارتباط میان آدمیان را از بین ببرد؛ یعنی «بان». عکس‌هایی که در این مجموعه تعطیلات یک گروه جوان را در مناطق کویری و دریایی ایران به تصویر کشیده‌اند، رویانگر گریز برقراری ارتباط است - جایی که تنبهدی، آدمی را حتی در میان جمع در بر می‌گیرد و ملال از هر منفذی به درون وارد می‌شود تا هرگونه قرار، بی‌معنی باشد. با این همه اما نگاه به عکس‌های این مجموعه نشانگر این نکته است که در بسیاری موارد، عکس نتوانسته این ویژگی واحد را در کل مجموعه پیاده و حاصل راه به یک واحد نزدیک کند. بعضی از عکس‌های بیش از هر چیز، نشانگر استراحت و رفع خستگی هستند، برخی دیگر در درون خود پارادوکس شادی و غم را به صورت گروهی دارند؛ گروهی از شخصیت‌های حاضر در تصاویر، می‌انند و گروهی دیگر غمگین و تا رسیدن به «مال» که فردی‌ترین حس انسان در یک جماعت است، فاصله بسیاری احساس می‌شود. در مجموع اما چند عکس این مجموعه که با رنگ‌های گرمی روبه‌روی چشم مخاطب قرار گرفته‌اند بیش از دیگر عکس‌ها رویانگر خلأ و پوچی تنهایی در جمع هستند، آنجا که زبان و مردان در آفتاب داغ، میان فیلوسوفی‌های ساحل یا صخره‌های صحرا، خود را از جمع منفک کرده‌اند و بی‌آنکه خوابیده باشند یا خود را بی‌نادر نشان دهند، در حال خوردن از تنهایی دور خویش هستند. چند عکس مجموعه که گویی در گردباد کویری گرفته شده‌اند نیز به نوعی یادآور زجر همین تنهایی هستند، گویی انرژی‌های بد و تلخ آدم‌ها چون بادهای گرم و سوزان در افراشتن پراکنده شده و آنها را از جمع جدا کرده‌اند اما در عکس‌هایی که از دور و به خصوص عکس‌هایی که از بالا گرفته شده، یافتن سرخ‌ان تنهایی در جمع، سخت‌تر و سخت‌تر می‌شود.

شرق: «الیس منورو» نویسنده محبوب بسیاری از علاقه‌مندان کتاب در جهان و ایران اعلام کرده است دیگر قصد نداشتند کتاب تازه‌ای بنویسد و رسماً از دنیای نویسندگی بازنشسته شده است. منورو (۸۵ ساله) در گفتگو با مجله هومش «افشال‌پست» گفته است: «احتمالاً دیگر داستانی ننویسم» این خبری است که آسوشیتدپرس نیز آن را تأیید کرده است. منورو که بی‌تردید یکی از مهم‌ترین نویسندگان داستانی کوتاه در ایران است؛ این خبر را پس از دریافت جایزه ادبی تریلوم برای مجموعه داستان «زندگی عزیز» گفته و درباره دلایل توضیح داده است: «نه اینکه نوشتن را دوست نداشته باشم، اما به نظر من موقعی می‌رسد که حس می‌کنی به جای رسیدن به دیگر دنیاهای من برسدی به شکل دیگری نگاه کنی و شاید وقتی به من برسدی دیگر کتاب نخواهد آفرد تنها شاید یک نویسنده نه‌است. اگر کسی

به پایان درستی در زندگی ا-
نرسمیدی و بخواهی بیشتر
اجتماعی شوی «زندگی عزیز»
آخرین مجموعه داستان مونزو
پاییز گذشته منتشر شد. مونزو
شامل «ارزهای عیان» و «دوستان
جوانی من» می‌شوند پیش‌تر گفته
بود داستان‌نویسی را ترک می‌کند
تا دوباره دست به قلم شود. اما
این بار حفاظتی واقعی است.
این درست شبیه صحبت‌هایی است
سال گذشته در زمان اعلام رس-
د کرد اعلام بازنسنجی توسط ا-

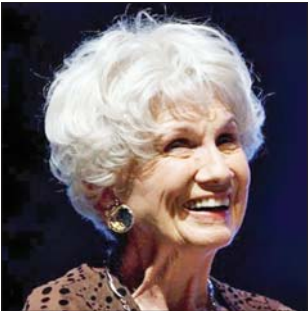
این درست شبیه صحبت‌هایی است که فیلیپ راث آمریکایی سال گذشته در زمان اعلام رسمی بازنشتگی‌اش اعلام کرد. اعلام بازنشتگی توسط این دو داستان‌نویس بزرگ

کیارستمی در نشست «از نزدیک»:

حق با مشتری است

شرق: اگرچه عباس کیارستمی را بیشتر به‌عنوان فیلمساز شناخته‌شده و البته در سال‌های اخیر در سینما عکاس هم می‌شناسیم اما او در سیزدهمین جلسه از نشست‌های «از دیریک» که در مدرسه ویرا برگزار شد، بخش دیگری از هنرش را شامل گرافیک و طراحی پوستر که بیشتر مورد بررسی قرار گرفته است، با رگو کرد، عصر روز جمعه، ۲۱ خرداد ۱۳۹۷، در مدرسه ویرا همچون روزهای دیگری که محلی برای حضور هنرمندان و علاقه‌مندان گرافیک است، مملو از جمعیتی بود که برای شنیدن صحبت‌های عباس کیارستمی آمده بودند. این نشست‌ها از اردیبهشت سال جاری و با حضور قیاد شیوا و پس از آن مظفری اسداللهی آغاز شده بودند. که سومین دوره آن به کیارستمی اختصاص پیدا کرد. در این جلسه که با حضور امیراله فرهادی از بنیان مدرسه ویرا، ابراهیم حقیقی طراح گرافیک، محمدرضا بهمنی پور مدیر موسسه فرهنگی پژوهشی نشر نظر و امین‌الطین طراح گرافیک و مدیر هنری کیارستمی، کیارستمی درباره همکاری با طراحان پوستر گرافیک گفت: «پوستر تعدادی از فیلم‌های مرا متنی میز طراحی کرده است. او با بقیه فرق داشت. متمیز با همه کار می‌کرد و همه را قانع می‌کرد اما با اطمینان می‌گویم که اگر کیارستمی به من سفارش کار بدهد، کار را قبول نمی‌کنم» کیارستمی همچنین در توضیح گرافیک عنوان کرد: «هنرمندی موفق است که کار او ارزش تکرار

«آلیس مونرو» قلمش را زمین گذاشت

جهان در حالی رسمی منتشر می‌شود که سن بازنشتی در میان نویسندگان وجود ندارد و بسیاری از نویسندگانگی خودخواسته از نویسندگی حفاظتی کرده‌اند؛ بعد از مدتی با داستان جدید بازمی‌گردند. به نظر می‌رسد که او از دچار شدن به الزامی می‌هراسد؛ چرا که گفته: «قبلا هم واقعا نوشتن را راه کردم، پس از توجیه عجیب که شبیه چیز را راحت بگیرم. بعد ایده‌های من را با واقعا از نوشتن حفاظتی خیلی راحت مسها و مکان‌ها یادم

می‌رونده، دیرا ترسیم، سردبیر بخش ادب ان «نیویورک»
جایی که بسیاری از داستان‌های مونرو برای اولین بار در آن
چاپ شدند، روز پنجشنبه اعلام کرد یک ساله می‌شود
هیچ داستانی از مونرو در ریافت ترجمه نشود. آخرین داستانی
که از مونرو در «نیویورک» منتشر شد «آموذمن» بود که
اگوست سال ۲۰۱۲ چاپ شد. در سال‌های اخیر مونرو یکی
از بهترین‌های همیشه جایزه نوبل ادبیات است و از او به
بخش «خوف عناصر» نام می‌برند. این نویسنده مجموعه
داستان‌های «فرا»، «ویز وایر» و «استدماهی» را فارسی
ترجمه شده‌اند. به‌تازگی نیز کتاب خوشبختی در راه است؛ با
ترجمه مه‌ری شرفی منتشر شده است. این نویسنده برنده
جوایز متعددی از جمله بوکر به ملامو، حلقه ملی منتقدان
کتاب، و هنری، و گزیده بوکر جهانی و جایزه نویسندگان
کشورهای مشترک المنافع شده است.

هم با آن مواجه هستیم؛ او در توضیح بیشتر این موضوع اظهار کرد: «ضمن اینکه به ارزش‌های هنری و حرفه‌ای فکر می‌کنیم باید محدودیت‌ها را می‌پذیریم خود را مدیون محدودیت‌های آن زمان می‌دانم. محدودیت‌ها در کنار آزادی زمان بیشتر را می‌خواهد بنابراین من یاد گرفتم آنچه را که باید یاد بگیرم» کار فریاد گیلان (۵۵) سپس با مثالی تلاش کرد این موضوع را بیشتر شرح دهد: «من آن زمان مسئول غیرمستقیم تبلیغات بazar ای بودم که گاهی طرح‌های مرا می‌پذیرفتند اما زمانی زیادی نبرد که متوجه شدم حق با مشتری است. یک گرافیسیت تنها طراحی یاد نمی‌گیرد، او یک همفکر حرفه‌ای است. گرافیسیت‌ها صنعت گشای می‌گیرند، همه کار می‌کنند. لوله کشی می‌کنند، سیم کشی می‌دانند، نجاری بلدند و در یک کلام باید همفکر باشند».

بعنوان نمونه‌ای از رابطه میان مشتری و طراح گرافیک، اشعار کافکا، «همیشه می‌گفتم کار کردن با کسانی که دارای سبک زندگی و ایده هستند، سخت‌تر از بقیه‌است خوارم هستم برای یکی از فیلمهای سهراب شهید ثالث پوستر ساختم که این هنرمند فقید پوستر را کند تا پوستر را تایید کند.» کارگردان «عجم گیلان» در ادامه به یکی از چالش‌های اصلی هنر طراح گرافیک در ایران میزان دخالت مشتریان در یک اثر انظرول پاسخ داد: «۱۶ سالگی با این موضوع که حق با مشتری است، آشنا شدم و تجربه خوبی بود که تاثیرات مثبتی داشت. گرافیک در کار ما با میزبانی و احترام شکل گرفت. کار گرافیک را با فیلم شروع کردم و با پذیرش محدودیت‌ها سعی کردم رضایت مشتری را جلب کنم چون همیشه با محدودیت‌ها کار کردیم و همچنان

عرضہ محصولات
درسیں

در فروشگاه های زنجیره ای

ایک
سراسر کشور

ظروف اوپال

سرویس قابل‌مه

خانہ، زندگی، دسینی

دسیپی

فقط با ضمانتنامه پُرتاب افزار و هولوگرام

www.irandessini.com

میلادِ با سعادت حضرت مهدی (عج) مبارک

با کمک و حمایت از کودکان بی سرپرست تحت پوشش بنیاد خیریه سپهر آرامش و شوق زندگی را به قلب آنها هدیه کنیم.

شماره حساب بانک ملت:

شماره حساب بانک یاسارگاد: ۲۰۵-۸۱۰۰-۱۰۱۳۶۰۲۷-۱

www.sepehrcharity.com

جذب کمک های مردمی: ۲۲۰۳۴۶۱۳

شماره پیامک : ۳۰۰۰۲۱۱۸۸۰۰۸۰۰